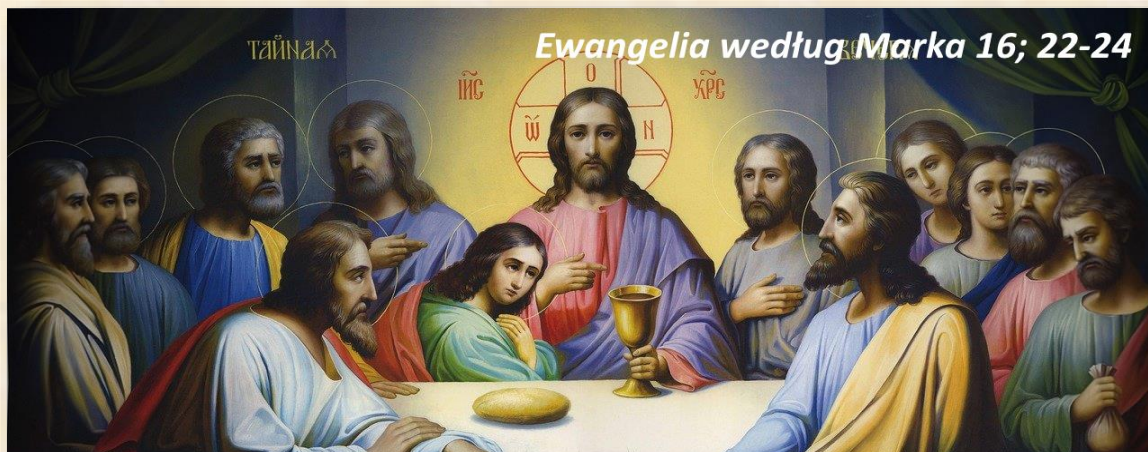

Rozważania Biblijne

– Uroczystość Bożego Ciała –

Ewangelia według Marka 16; 22-24

A gdy jedli, wziął chleb, odmówił błogostawieństwo, połamał i dał im mówiąc:
«Bierzcie, to jest Ciało moje».
Potem wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie dał im,
i pili z niego wszyscy. I rzekł do nich:
«To jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana».

Pierwsze czytanie - z księgi Wyjścia 24, 3-8

Wrócił Mojżesz i obwieścił ludowi wszystkie słowa Pana i wszystkie Jego zlecenia. Wtedy cały lud odpowiedział jednogłośnie: «Wszystkie słowa, jakie powiedział Pan, wypełnimy». Spisał więc Mojżesz wszystkie słowa Pana. Nazajutrz wcześniej rano zbudował ołtarz u stóp góry i postawił dwanaście stel, stosownie do liczby dwunastu pokoleń Izraela. Potem polecił młodzieńcom izraelskim złożyć Panu ofiarę całopalną i ofiarę biesiadną z cielców. Mojżesz zaś wziął połowę krwi i wylał ją do czar, a drugą połowę krwi skropił ołtarz. Wtedy wziął Księgę Przymierza i czytał ją głośno ludowi. I oświadczyli: «Wszystko, co powiedział Pan, uczynimy i będziemy posłuszni». Mojżesz wziął krew i pokropił nią lud, mówiąc: «Oto krew przymierza, które Pan zawarł z wami na podstawie wszystkich tych słów.»

- Opisane tu zdarzenie miało miejsce około 1250 roku pne. Zwyczaje, o których dziś czytamy obowiązywały trzy tysiące lat temu! Nie jest więc dziwnym, że są one dla nas niejasne czy nawet trudne do zrozumienia. Tymczasem w tamtej epoce, kropienie krwią zwierząt było dość popularnym zwyczajem wśród różnych narodów. A niektóre z nich zachowały go do dzisiaj.
- Mojżesz użył popularnego wówczas rytuału, nadając mu jednak zupełnie nowe znaczenie!

Dotąd ten rytuał zawierał następujące elementy:

- Ołtarz zbudowany z kamieni.
- Zwierzeta złożone w ofierze.
- Pokropienie krwią zwierząt ołtarza, symbolizującego bóstwo.
- Pokropienie krwią zwierząt obecnych przy ofierze ludzi.

To, co jest nowością w czytany dziś fragmencie, co dołącza do powyższych elementów to:

- Bog zaprasza do Przymierza ze Soba.
- Bog daje Prawo swemu ludowi.
- Lud zobowiązuje się przestrzegać tego Prawa.

“Wrócił Mojżesz i obwieścił ludowi wszystkie słowa Pana i wszystkie Jego zlecenia. Wtedy cały lud odpowiedział jednogłośnie: «Wszystkie słowa, jakie powiedział Pan, wypełnimy. Spisał więc Mojżesz wszystkie słowa Pana...»

Dalszy ciąg czytany dziś fragmentu podaje opis rytów składania ofiar:

- Ołtarz ustawiony jest u stop góry.
- Składa się on z dwunastu stel – liczba 12 symbolizuje tu 12 pokoleń Izraela czyli cały naród wybrany.

1. To nie ofiara sama w sobie jest tu najważniejsza ale Przymierze i wierność Słowu Boga czyli przykazaniom.

Ofiara nigdy nie jest celem sama w sobie. Ma ona sens i wartość tylko wtedy, gdy towarzyszy jej miłość i zaangażowanie, pełne wierności Bogu.

Odtąd ofiara nie jest już związana z magicznym rytuałem ale splata się ze słowem wzajemnego zaangażowania między Bogiem i Jego ludem – staje się misterium wiary. W odpowiedzi na Ojcowską Miłość Boga, w sercu człowieka rodzi się ufność.

2. Pokropienie ludu krwią oznacza tu, że Przymierze stało się «witalne» dla narodu wybranego, że odtąd nowe więzy łączą go z Bogiem

- *«Oto krew przymierza, które Pan zawarł z wami na podstawie wszystkich tych słów» (w.8)*

Psalm 116, 12-13.15-16ac.17-18

*Cóż oddam Panu
za wszystko, co mi wyświadczył?
Podniosę kielich zbawienia
i wezwę imienia Pańskiego.*

*Drogocenną jest w oczach Pana
śmierć Jego czcicieli
O Panie, jam Twój sługa,
jam Twój sługa, syn Twojej służebnicy
Ty rozerwałeś moje kajdany.*

*Tobie złożę ofiarę pochwalną
i wezwę imienia Pańskiego.
Moje śluby, złożone Panu, wypełnię
przed całym Jego ludem.*

- Psalm 116 należy do tak zwanej grupy Hallel czyli psalmów śpiewanych w czasie trzech najważniejszych świąt żydowskich: Paschy, Szawuot i święta Namiotów.

Jezus z pewnością śpiewał je z Apostołami w Wielki Czwartek, tuż przed swą Męką, po podniesieniu kielicha zbawienia... gdy ukrzyżowany złożył swe życie w ofierze. Odtąd wiemy, że to Jezus Chrystus definitywnie wybawia człowieka i "rozrywa jego kajdany"... Idąc za Nim i wraz z Nim, możemy śpiewać: *"Cóż oddam Panu za wszystko, co mi wyświadczył? (w. 12)*

« Ty rozerwałeś moje kajdany. »

- Chodzi tu przede wszystkim o wyzwolenie z niewoli egipskiej. Wiele wieków później, ludzie śpiewający ten psalm w Świątyni Jerozolimskiej, dobrze wiedzą, że nie wystarczyło opuścić Egipt, by żyć w wolności, że różne formy niewolnictwa indywidualnego czy zbiorowego ciągle czyhają na człowieka....a Bóg nieustannie i nieustannie wspiera go, by te nowe « kajdany » zostały rozerwane...
- Pragnienie wolności jest głęboko wpisane w sercu człowieka.

« Drogocenną jest w oczach Pana śmierć Jego czcicieli »

- To Bóg jest Inicjatorem każdej walki o życie i o prawdziwą wolność każdego człowieka.

« Panie, jam Twój sługa, jam Twój sługa, syn Twojej służebnicy »

- Słowo "sługa" znaczy tu "uczeń" bo służyć Bogu znaczy być Jego uczniem.

- Bog Izraela jest Wyzwolicielem, który nie potrzebuje słuzących “rzucających się Mu do stop” ale uczniów, których może prowadzić na drodze prowadzącej do prawdziwej wolności.

«Tobie złożę ofiarę pochwalną i wezwę imienia Pańskiego »

- Te słowa wypowiada ten, kto wyrzekł się wszelkiej idolatrii.
Inaczej mówiąc : obiecuje nigdy już nie wzywać innego imienia niż Imienia Boga Jedyne.
- Wierność tej przysiędze, wymagała wielkiej ufności Bogu i odwagi wobec tych, którzy poddawali się różnym formom idolatrii.

I tak w Palestynie, za czasów Antiocha IV, niedługo przed przyjściem na świat Jezusa, Żydzi przeżyli bardzo ciężkie przesładowania. Wówczas pozostanie wiernym przysiędze « *wezwę imienia Pańskiego* », równało się z podpisaniem wyroku śmierci...

- Ten, kto « wzywa Imienia Pana » « składa też Mu ofiarę pochwalną » i « wznosi kielich zbawienia », a ofiara pochwalna jest radosne dziękczynienie i wdzięczność Bogu.

POLSKA MISJA KATOLICKA
MI

STRASBOURG

- 📍 **Polska Misja Katolicka w Strasburgu**
- 📍 **ks. Ryszard Górski**
- 📍 **Parafia Notre Dame de Lourdes**

9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg

☎ **+33 3 88 32 31 60**